

Ειρήνη Φράγκου - Πρίντζη

Εικαστικός – χειροτέχνης

Μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη και από μικρή ηλικία της άρεσε να δημιουργεί. Θυμάται ότι ο πατέρας της είχε κόψει τις βελόνες στη μέση, επειδή ήταν μεγάλες για τα χέρια της. Σιγά-σιγά, κεντώντας και πλέκοντας, ξεκίνησε να φτιάχνει τις δικές της κούκλες. Οι γονείς της διακρίνοντας την καλλιτεχνική της κλίση, αποφάσισαν να τη στείλουν στην Αμερικανική Σχολή Γραμμάτων και Τεχνών της Κωνσταντινούπολης, παράλληλα με το σχολείο, όπου παρακολούθησε σχετικά μαθήματα. Εκεί έμαθε να φτιάχνει χειροποίητες κούκλες με μια τεχνική που δεν υπήρχε στην Ελλάδα, χρησιμοποιώντας βαμβάκι και κόλα. Σε μια συνέντευξή της είπε: 'Όταν δημιουργείς από το μηδέν ένα ανθρωπάκι, είναι λογικό να το αγαπάς κατά κάποιον τρόπο σαν παιδί σου'.

Το 1964 ήταν μια δύσκολη χρονιά. Όσοι είχαν ελληνική υπηκοότητα εκδιώχθηκαν από την Πόλη. Μαζί και η οικογένειά της. Οι ανάγκες βιοπορισμού την ανάγκασαν να ασχοληθεί με άλλα πράγματα και έτσι σταμάτησε να φτιάχνει κούκλες. Η σωστή στιγμή όμως ήρθε και ξεκίνησε πάλι. Η μοναδική εικαστική της ικανότητα «παντρεύεται» αρμονικά με την παράδοση και την ιστορία προσφέροντας δημιουργήματα τέχνης, έξω από κάθε έννοια συμβατικού ή πεπατημένου. Οι δημιουργίες της εντάσσονται σε γενικές κατηγορίες όπως «κούκλες με παραδοσιακές φορεσιές», «επαγγέλματα που χάνονται» και «αναπαραστάσεις από τα παιχνίδια που έπαιζαν κάποτε τα παιδιά», με κούκλες που διατηρούν κάθε μια ξεχωριστά, την δική τους αυθεντικότητα. Μέχρι σήμερα, έχει δημιουργήσει 140 κούκλες, από τις οποίες οι 110 είναι με ελληνικές και αρμένικες παραδοσιακές φορεσιές.

Η τέχνη της καλλιτέχνιδας βρήκε εφαρμογή και με «ιατρείο κουκλών», όπου επισκευάζει κούκλες με σπασμένα χέρια και πόδια, κούκλες κάθε εποχής και μεγέθους. «Αφού οι άνθρωποι έχουν γιατρούς γιατί όχι και οι κούκλες. Ομόρφυναν τα παιδικά μας χρόνια, έχουν ψυχή, έχουμε υποχρέωση να τις φροντίζουμε», μας αναφέρει...